

Фикҳ дарслари (216-дарс) Аллоҳ тоқдир, тоқни яхши кўради (иккинчи мақола)

Image not found or type unknown

19:00 / 02.02.2023 3693

Ҳанафий мазҳаби витрда рукуъдан олдин «Қунут»ни ўқишга қуйидаги далилларни келтиришади:

يُضَرُّ دُوعُ سَمِ نَبِ هَلْ لَ دُبَعُ نَع
يَلْ صِيَّبُ نَلْ نَأْ لَاقُ هُنَعُ هَلْ لَ
تُنْقِي نَأْ مَلْسُو هِيلَعُ هَلْ لَ

وَبَا هَاوَرِ عِوُكُرْلَا لُبَقِ هِرْتِ وَي ف دُوَادِ

Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам витринг рукуъсидан олдин
«Қунут» ўқир эдилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

نَا سَابَعِ نَبِ هَلَلَا دُبَعُ نَع
مَلَسُو هَيْلَعِ هَلَلَا يَلِصُّ يَبْنَلَا
لُبَقِ رَتْوَلَا يِفْ تُنْقِي نَاك
مُأَيُّمُ تَلَسْرَا مُثَلَا قِ عِوُكُرْلَا
هِيَأَسْنَنُ دُنَعُ تَتَابَفِ دُبَعِ
رَتْوَلَا يِفْ تَنْقُ هِنَا يِنْتَرْبُخَافُ
يِنُّ طَقْرَادِلَا هَاوَرِ عِوُكُرْلَا لُبَقِ

Абдуллоҳ ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам витрда рукуъдан аввал
«Қунут» ўқирдилар. Сўнгра онам Умму Абдни юбордим. Бас, у у
зотнинг аёллари олдида ётиб қолди ва келиб, менга у зотнинг
витрда рукуъдан олдин «Қунут» ўқиганларининг хабарини берди».

Дора Қутний ривоят қилган.

Бунга ўхшаш ривоятлар жуда ҳам кўп.

Ҳанафий ва моликий мазҳаблари қунутда ўқиладиган дуога ушбу далилни келтирадilar:

يَبَا نُبَيْلَا خِنَعِ دُوَادِ وَبَا جَرِيحًا
هَلَلَا لُوسِرَ أَمَّنِي بَلَاقَ نَارْمَعِ
وَعَدِي مَلَسُو هِيلَعِ هَلَلَا يَلِصِ
أَمْوَأَفِ لِيئِ أَرْبَجِ هَاءِجِ ذِي رَضْمِ يَلَعِ
بَلَاقِ فَتَكَسَفِ، نُنُكْسُ أُنْأَهِي لِي
كُنْتَعَبِي مَلَّ هَلَلَا نِي، دَمَحْمِ أَيِ
كُنْتَعَبِ أَمَّنِي، أَنْعَلِ أَلِ وَأَبَّاسِ
عِي شَرْمِ أَلَا نَمَكَلِ سِي لِي، هَمَّحَرِ
أَنْ أَمْ هَلَلَا تَوْنُقِلَا هَمَّ لَعِ مَثِ
نَمْوُونِ، كُرْفَعِ تَسَنَ وَكُنِي عَتَسَنِ
يَنْتُنِ، كِي لَعِ لَكَّ وَتَنَ وَكَبِ
أَلِ وَكُرْكُشَنِ، هَلُّكَ رِي خَلَا كِي لَعِ
نَمْ كُرْتَنِ وَغَلْخَنِ، كُرْفُكَنِ
كَلِ وَدُبْعَنِ كِي أَيِ أَمْ هَلَلَا كُرْجِي

يَا عَسَنَ كَيْلًا وَدُجَسَنًا ، يَا لَ صُنَّ ،
يَا شَخَنًا ، كَتَمُ حَرُّ وَجَرَنُ دِفْحَنًا وَ
رَأْفُ كُ لِبَابِ كَبَّادَعٍ نَا ، كَبَّادَعٍ
قُحْلُمُ

Имом Абу Довуд Холид ибн Абу Имрондан ривоят қилади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Музарнинг зиддига дуо қилаётганларида бирдан Жаброил алайҳиссалом келди ва у зотга «Жим», деб ишора қилди. У зот жим бўлдилар. Бас, у:

«Эй Муҳаммад, албатта, Аллоҳ сени сўконғич қилиб ҳам, лаънатловчи қилиб ҳам юборгани йўқ. Албатта, сени оламларга раҳмат қилиб юборди. Сенга ишдан ҳеч бир нарса йўқдир», деди.

Сўнгра «Қунут»ни ўргатди:

«Аллоҳумма иннаа настаъийнука ва настағфирука. Ва нуъмину бика ва натаваккалу алайка. Ва нусний алайкал хойро куллаҳу. Нашкурука ва лаа накфурук. Ва нахлаъу ва натруку ман йафжурук. Аллоҳумма иййаака наъбуду ва лака нусоллий ва насжуду ва илайка насъаа ва наҳфиду. Наржуу роҳматака ва нахшаа азабака. Инна азабака бил куффаари мулҳиқ».

Дуонинг маъноси:

«Аллоҳим, албатта, биз Сендан ёрдам сўраймиз, Сенга истиғфор айтамиз ва Сенга иймон келтирамиз, Сенга таваккул қиламиз ва Сенга шукр келтирамиз, куфр келтирмаймиз. Ким Сенга фожирлик қилса, уни ажратамиз ва тарк қиламиз. Аллоҳим, Сенгагина ибодат қиламиз, Сенгагина намоз ўқиймиз ва сажда қиламиз, Сенгагина интиламиз ва шошиламиз. Сенинг раҳматингни умид қиламиз ва азобингдан қўрқамиз. Албатта, Сенинг ҳақ азобинг кофирларга етгувчидир».

Саҳобаи киромлар ушбу дуога иттифоқ қилганлар, бу дуо ҳазрати Умар ва у кишининг ўғиллари Абдуллоҳ ибн Умарнинг дуолари сифатида ҳам машҳур бўлган.

Ким «Қунут» дуосини ўқимай рукуъга кетган бўлса, саҳв саждаси қилади.

«Қунут» дуосини билмаган одам уни ёдлаб олгунича уч марта «Аллоҳуммағфир лии», деса ёки «Роббанаа аътина»ни ўқиб турса бўлади.

Унинг ҳар бир ракъатида Фотиҳани ва бирор сурани қироат қилади.

يَضْرَجُ يَرْجُ نَبِ زِي زَعْلَا دَبَعُ نَع
ةَ شَيْءٍ اَعْ اَنْ لَ اَسْ : لَ اَقُ هُ نَعُ هَلْ لَ ا
هَلْ لَ ا لُ وُسَرُ رُ رُ تَ وُ يَ نَ ا كِ عِي شَ يَّ اَب
: تَ لَ ا قُ ؟ مَ لَ سَ وِ هَ يَ لَ عَ هَلْ لَ ا يَ لَ ص
نُ نَ نَ ثَ رِ بَ : يَ لَ وُ ا لَ ا يَ فُ ا رُ قَ يَ نَ ا كِ
، ثَ رِ بَ بَ □ ثَ رِ بَ : ةَ يَ نَ ا ثَ لَ ا يَ فَ وِ ، ثَ رِ
ثَ رِ بَ بَ □ ثَ رِ بَ : ةَ ثَ لَ ا ثَ لَ ا يَ فَ وِ
عُ بَ ا خُ صَّ اُ هَ ا وِ رِ . نِ يَ تَ دَّ وَعُ مَ لَ ا وِ
. نَ نَ سَ لَ ا

Абдулазиз ибн Журайж розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

**«Оишадан Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васалламнинг нима ила
витр ўқишларини сўрадик. У киши:**

«Биринчи ракъатда «Саббиҳисма роббика»ни, иккинчи ракъатда

«Қул йа айюҳал каафируун»ни, учинчи рақъатда «Қул ҳуваллоҳу аҳад» ва муъаввизатайнини ўқир эдилар», деди».

«Сунан» эгалари ривоят қилишган.

Бошқа ривоятларда учинчи рақъатда фақат «Қул ҳуваллоҳу аҳад»нигина ўқишлари айтилган.

«Муъаввизатайни» – «Қул аъузу бироббил фалақи» ва «Қул аъузу бироббиннааси» сураларидир.

Ушбу ҳадисдан Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламнинг кўпинча уч рақъат витр ўқиганлари очиқ-ойдин билинмоқда.

Ва (иқтидо қилувчи) витрнинг рукуъсидан кейин қунут ўқувчи(имом)га эргашади, бомдодда қунут ўқувчига эргашмайди, балки сукут сақлайди.

Одатда таровеҳ намозида витр ҳам жамоат билан ўқилади. Шунда муқтадий имомнинг ортидан «Қунут»ни ўқийди.

Ҳанафий мазҳабидаги намозхон бомдод намозида шофеъий мазҳабидаги имомга иқтидо қиладиган бўлса, имом ўз мазҳабига биноан «Қунут»ни ўқиганда, муқтадий сукут сақлаб тураверади.

(Тамом)

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди